KUIFJE
WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
NEGENDE JAARGANG
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts
32

ONS VOLLEDIG VERHAAL

DE LAATSTE DER MOHIKANEN

getekend door Fred FUNCKEN

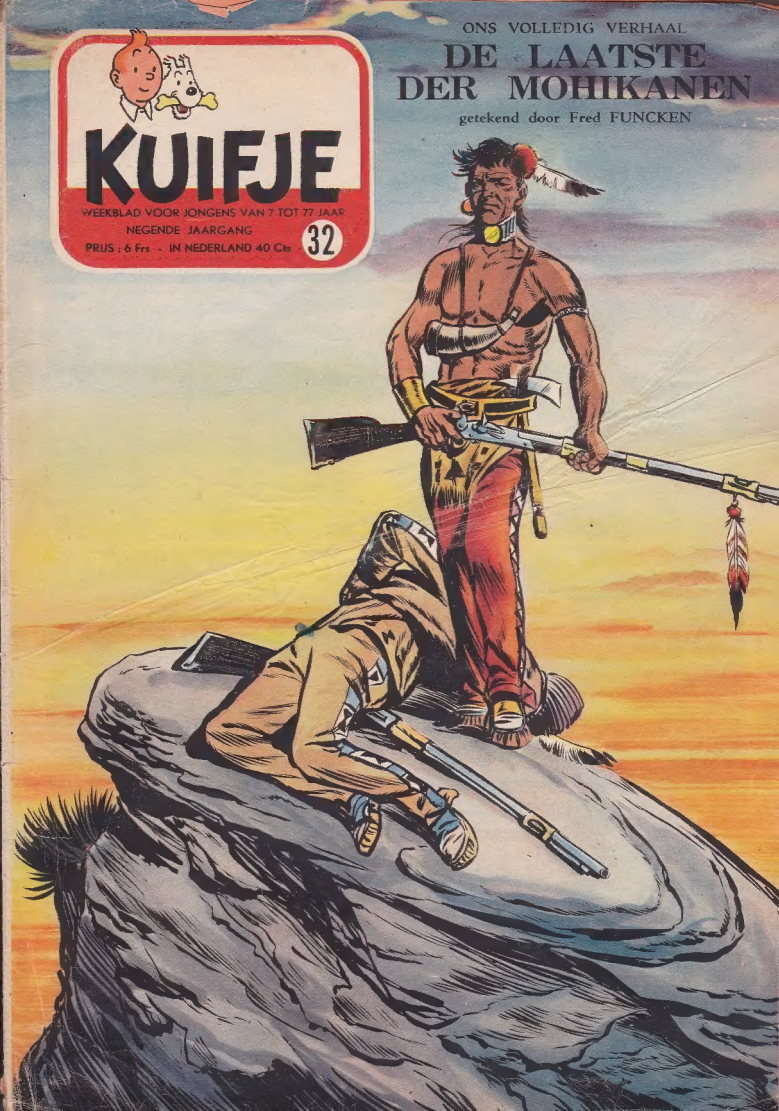

1759. De Franse troepen onder leiding van Montcalm marsjeren naar Fort Henry, dat aan de grens van Canada door de Engelsen, onder het bevel van generaal Smith, bezet wordt.

Ik reken er op dat iedereen zijn plicht doet tot het uiterste. We hebben munitie te kort, doch we zullen ons tot het einde toe hardnekkig verdedigen.

Kapitein Heyward, vertrek met mijn twee dochters, Alice en Cora, naar Fort Georges. Daar zijn ze veilig.

In orde, generaal, doch ik zal een gids nodig hebben.

Inderdaad. Neem Sluwe Vos mee, de Huron Indiaan die we vorige week gevangen genomen hebben. We zullen hem in ruil de vrijheid aanbieden !

De kapitein en de twee meisjes rijden door het woud.

Kijk eens naar de Indiaan, kapitein. Ik vertrouw hem voor geen haar. Denk je werkelijk dat hij ons de juiste weg wijst ?

Natuurlijk ! Maar hij moet de weg zelf zoeken. Al die boswegels gelijken op elkaar...

Twee uur later...

Hé, onze gids is verdwenen !

En ik hoor stemmen in het struikgewas !

Zou de Indiaan ons in de val gelokt hebben ?

We zijn vrienden ! We zoeken de weg naar Fort Georges !

Fort Georges ? Maar dat ligt in de tegenovergestelde richting ! Je gids heeft je op de verkeerde weg gezet !

Sluwe Vos haat de blanken, zoals alle Hurons trouwens...

Jullie moeten hier zo snel mogelijk vandaan ! Ik ken een grot aan de overzijde van de rivier, daar zijn jullie voorlopig veilig...

Ik ben Gleen, de trapper, bijgenaamd Valkenoog. Deze twee Mohikanen zijn mijn trouwe vrienden. Ik sta borg voor hen !

Onze kano ligt hier vlakbij. Kom we zullen jullie naar de grot brengen !

Hoe zullen we je kunnen danken voor je hulp ?...
De Mohikanen verwensen de Hurons want zij hebben onze stam laf aangevallen en uitgemoord. Mijn vader, Grote Slang, en ik, Uncas, zijn de laatste van de Mohikanen...
De vluchtelingen brengen de nacht in de grot door. 's Morgens...
Alarm ! We werden ontdekt ! De Hurons vallen aan !
De Indianen zwemmen over de stroom, goed verborgen achter boomstammen...
De Hurons in krijgstooi omsingelen de grot en schreeuwen : « Dood aan de Blanken ! »
Alice en Cora zijn achteraan in de grot; daar zijn ze veilig !
Ze wijken ! Onze kogels schijnen hen toch af te schrikken...
Doch Slawe Vos kent de streek op z'n duimpje. Met enkele krijgers klimt hij op de rotsen en laat zich naar beneden glijden op een wegel tussen de struiken verborgen...
Hulp ! Kapitein ! Hulp ! Hulp !
Moed ! Ik kom ! Ik kom !
Nutteloos nog te schieten ! Ze zwemmen heel vlug...
We zullen later trachten hen te bevrijden !

Na een uitputtende mars komen de drie gevangenen in het kamp van de Hurons...

Het meisje met het bleek gezicht zal de squaw worden van de hoofdman, Sluwe Vos. Ze zal zijn schoenen borduren in zijn wigwam.

Nooit ! Ik verkies de dood !

Je vader behandelde me als een slaaf, jij weigert de eer die ik je bewijs... Maak die blanke man aan de folterpaal vast!

Neen ! Neen !
Doe dat niet ! Ik smeek je !

Je houdt van hem ?

Wel, over enkele seconden zal zijn scalp aan de gordel van Sluwe Vos hangelen...

Doch op hetzelfde ogenblik knalt er een schot en Sluwe Vos valt neer...

PANG

Wie heeft daar geschoten ?

We moeten de omgeving afzoeken !

Valkenoog en zijn twee vrienden maken van de verwarring van de Hurons gebruik om het kamp in volle galop binnen te dringen.

Vlug, kapitein ! Spring op het paard ! We moeten dadelijk weg !

Zodra ze van hun verrassing bekomen zijn, zullen ze de achtervolging inzetten...

Pijlsnel stormen de paarden over de prairie, spoedig echter vertragen ze hun vaart want hun last is te zwaar...

Kijk, hier zijn hun sporen. Ze reden in de richting van het Zuiden...

Onze paarden zullen niet ver meer lopen met een dubbele last op de rug. Over enkele minuten komen de Hurons en dan heeft onze laatste uur geslagen...

Volgende week : **KANTANKYE**

FRANKEN TEGEN ROMEINEN

De aanval van de Franken wordt afgeweerd dank zij een uitvinding van Quintus. De zoon van Attio, hoofdman van de Franken, vond de dood onder een vracht stenen.

25 WIJ verdedigen onze haarden en onze families, antwoordt Quintus. Ik heb dit oorlogstuig uitgedacht. Bekijk die planken, Attio, ze zijn gereed om hun moordend werk voort te zetten. Geef de belegering van de stad op en keer terug. Zelfs als je Turnacum kan innemen, zal je uiteindelijk verslagen worden... Ik vind het jammer dat je zoon sneuvelde. Ik roep onze goden tot getuige dat, indien je ons niet tot de strijd gedwongen had, ik niets zou gedaan hebben om je zoon van het leven te beroven. » — «Ik ben niet gekomen om naar je raad te luisteren. Ik wil het lijk van m'n zoon ! » — « Zoek je zoon en vraag onze hulp indien je ze mocht nodig hebben » — Zonder zich nog te bekommeren om de Romeinen die hen van op de wallen naogen, heffen de Franken de rotsblokken op als waren het strohalmen en zoeken het lijk. Plotseling stoot Attio een felle kreet uit.

26 DRIE Germanen beginnen dadelijk de rotsblokken weg te ruimen waaronder het lijk van een jonge man met roodblond haar te voorschijn komt. Het is de zoon van Attio. Hij ligt op de rug met de armen gekruist, in een hand klemt hij zijn strijdbijl nog. De Romeinen laten een draagbaartje neer doch Attio weigert ze. Hij neemt zijn zoon op en draagt hem, zonder zich nog eens om te keren of een woord te zeggen, door de stroom. De drie Franken volgen hem zwijgend. Ze stappen traag en de ondergaande zon tekent voor hen reuzengrote schaduwen. De andere Frankische krijgers komen nu toegelopen en begeleiden de gevallen zoon van hun hoofdman. Tot de nacht invalt bespieden de vijandelijke soldaten elkaar van uit de verte. De Franken hebben hun kampvuren ontstoken en niemand weet wat zij doen.

27 ZOUDEN ze morgenvroeg aanvallen ? vraagt een burger. — « Wat zal ik daarop antwoorden, zucht Publius Claudius. Ze kunnen nu dadelijk aanvallen of straks of... nooit ! » Even na middernacht suist er een lichtend projectiel door de lucht. Het is een brandende pijl die in een boog over de wallen gaat en in de stad terecht komt. — « Bij Jupiter, denkt Quintus Probius, ze steken de stad in brand ! » Quintus Probius heeft gelijk. Een tweede pijl valt en nog vele andere, van op verschillende plantsen afgeschoten, vallen op de stad. Twee huizen branden reeds... een derde en een vierde staat in brand. Het duurt niet lang of uit alle daken slaan hoge vlammen. Muren storten in en van op grote afstand ziet men de gensters opstijgen in de nacht.

De halsa

VOORUIT mannen, als we niet dadelijk opbreken, geraken we vandaag niet meer ter bestemming.

De scouts waren allen loom en wreven de vaak uit hun ogen. De avond te voren hadden ze een nachtspel gespeeld en nu moesten ze naar hun zin veel te vroeg uit de veren. Een uur later waren ze op de baan.

De hoofdman had al een paar keer geprobeerd zijn mannen aan het zingen te krijgen, maar hij was er niet in geslaagd. Plots riep de kleine Jan :

— O, ik ben mijn halsdoek kwijt !

— Kwijt ? Heb je hem soms op de kampplaats niet laten liggen ? vroeg de hoofdman.

— Ja, antwoordde Miel, in de plaats van de Jan.

— Wat heb jij Jan's halsdoek zien liggen, Miel ?

— Ja.

— En je hebt hem niet meegenomen, of het aan Jan gezegd ?

— ..

— Wel, mannen we houden een half uurtje halt,

HOU JE VAN DIEREN?

En ziehier de eerste dierenanecdote uit onze tweede reeks. Ze werd ons gezonden door Paul Coppens, van Hemiksem. Wie zendt ons deze week een goede anecdote ?

Ik had een hond. Een Duitse herdershond met name Monty. Het was een lieve trouwe hond, die samen met mij was opgegroeid. Wij waren de beste maten en niets liet vooraan dat bij eens zou kwaad worden op mij.

Op zekere dag kwam ik thuis. De hond sprong op mij... en toekende me zo liefjk toe, dat men de dokter moest ontbieden om mijn diepe wonden te helen. Mijn ouders lieten Monty weghalen.

Ik ga hem nu nog regelmatig bezoeken bij de boer waar hij nu waakhond is. Als ik aankom blaft hij als weer hij zegger « Dag, Paul » En dan ben ik blij, want spijts alles hou ik nog altijd heel veel van Monty.

Paul COPPENS.

KUIFJE IN GUINEA

« P. LABBE, HOLLANDIA HAVEN, ORANJELAAN, NEDERLANDS NIEUW GUINEA schrijft ons :

« Ik ben twaalf en zit in de zesde. Op school is « Kuifje » goed bekend. Heel wat jongens vragen naar de prijs van het jaarabonnement. Ik heb nog vier broers en zusjes : Wim, Fer, Ria en Dora. Ze zijn alle vier dol op « Kuifje ».

Jongens uit België en Nederland die met Jos Labbé willen briefwisselen kunnen hem gerust schrijven. Jos vraagt niet beter dan in contact te treden met kameraden uit de Lage Landen.

Dr VEXELL

is een roman die van het begin af enorm succes boekt. Ik kreeg reeds talrijke brieven van lezers die er mee in hun noppes zijn. « Zoudt U uw blad niet laten volzetten met verhalen zoals « Dr Vexell », want het is zeer boeiend, zo schrijft o.a. Jan Trullemans.

Werner Lijssens, van Temse, meldt ook dat « Dr Vexell » hem zeer in de smaak gevallen is.

Dit verhaal wordt nog spannender !

KUIFJE (weekblad). *Redactie, Publicité* : Lombardstraat, 24, Brussel — P.Ch.R. 1909.16

terwijl Miel terug naar de kampplaats gaat en daar Jan's halsdoek haalt.

Jan protesteerde, en wou zijn halsdoek zelf halen. Maar daar wou de hoofdman niet van weten. Miel had de halsdoek gezien, wel dan zou hij zich nu de moeite mogen getroosten hem te halen. En dat deed hij ook zonder een woord te zeggen, want hij was er zich wel bewust van dat hij geen goed kameraad was geweest.

Kuifje

CLUBNIEUWS

EEN NIEUWE CLUB TE LIER

ROBERT CEULEMANS, Antwerpstraat, 85, Lier, meldt met flerheid dat hij met tien vrienden een club heeft opgericht. Jongens uit zijn buurt kunnen zich bij hem aansluiten. Hoe meer volk, hoe meer vreugd !

GOED NIEUWS UIT WEMMEL

KAPITEIN HAMBROUCK deelt mede dat het met zijn club goed gaat en hij met een man of zeven eens naar de redactie zou willen komen. Ik verwacht Jullie! Stellen Jullie maar eens een dag en uur voor. Beste groeten !

EEN VOETBALCLUB TE WEMMEL

MARCEL VAN LAUTEM, 4 Steenweg op Brussel, 40, te Wemmel, houdt veel van voetbal. Hij heeft zich voorgenomen een Kuifje's voetbalclub op te richten te Wemmel. Wie in die gemeente van voetbal houdt, sluite zich aan bij Marcel. Heb je al contact genomen met Siegfried Hambrouck, Marcel ? Met vereniging de krachten kunnen jullie misschien heel wat meer verrichten ? Beste groeten !

EEN DERDE CLUB TE WEMMEL

TE Wemmel bij Brussel zoals « Kuifje » werkelijk veel succes, want ook Karel Maes heeft daar met enkele vrienden een club opgericht. Zijn club telt reeds zes leden : Willy en Jean-Pierre van Buggenhout, Hubert Peremans, Pierre Goeman en de gebroeders Maes, Hubert en Karel.

Heb je reeds contact genomen met Siegfried Hambrouck, Karel ? Het zou interessant zijn eens een ontmoeting te beleggen van de drie Wemmelse clubs. Daar stuur ik dan zeker een reporter heen. Wie van de drie Wemmelse clubleiders neemt daar het initiatief toe ?

EEN NIEUWE CLUB TE VILVOORDE

EMIEL DETOBEL, Nachtegaalstraat, 28, Vilvoorde, heeft het initiatief genomen een nieuwe Kuifje's Club op te richten te Vilvoorde. Hij wil vooral vliegtuigen en scheepen verzamelen, uitstappen beleggen en misschien kampeeren. Wie zich bij hem wil aansluiten, ga hem eens opzoeken. Allen hartelijk welkom !

TE ST KATHELIJNE WAVER, MAKES O. K. !

RENE DOMS, Lemanstraat, 83, Sint Kathelijne Waver, meldt dat alles goed gaat met zijn club, die vijf trouwe leden telt : Ivo Boatman, Alfons Deraspe, Frans van den Dries, Philemon Vermeulen, en René Doms zelf.

VOOR DE MECHELAARS

MECHELSE Kuifjeslezers uit worden opgeroepen door **Jan van Leuven**, Steenweg op **Lier, 245, Mechelen,** om met hem contact te nemen voor het oprichten van een hobbyclub. Jongens die houden van fotografeeren, timmeren, modelbouw, poppenkast, enz., zijn welkom.

CORRESPONDENT GEZOCHT

— **Peter van Linge, Beneden Oosterdiep, 16, Veendam (Gr.) Nederland,** zoekt een correspondent die postzegels en munten verzamelt.

Uitgever-Directeur : Raymond Leblanc. — Gedrukt in België door : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh - Keizerstraat, 12, Brussel.

12-8-54

FRANKEN TEGEN ROMEINEN

TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

28 DAAR zijn ze ! Daar zijn ze ! » roept plotseling een stem. « Aan de katapulten ! » beveelt Quintus Probius. Hij durft echter niet zeggen : « Hak de kabels door ! » want hij heeft het gevoel dat die bruuske aanval slechts een list is om de stenen in de lege ruimte te doen storten... Het is van deze aarzeling dat de Franken gebruik maken om vaste voet op de wallen te krijgen. Het lijk aan lijk gevecht tussen de aanvallers en de verdedigers van de vesting is heftig. Huilend banen de Franken zich een weg door het Romeins garnizoen dat liever dood ter plaatse blijft dan te wijken. Ook Quintus Probius blijft op de wallen staan en huivert om al dat oorlogsgeweld dat hij rond zich ziet. Eenskiaps staat er een grote Frank met een korte, bruine mantel om de schouders voor hem. Hij lacht...

29 ATTO ! » fluistert de Romein. Op hetzelfde ogenblik wordt hij door twee Germanen overmeesterd. « Je ziet, zegt de Frankische hoofdman langzaam, Atto nam de stad toch in ! » Quintus kan slechts de schouders ophalen. « Zij hebt dus dit verdedigingssysteem uitgevonden ? Je doodde vele van mijn krijgers. Al deze dapperen zijn thans gelukkig in het Walhalla !... Jij hebt m'n zoon gedood, we hebben dus een rekening te vereffenen. Leid ons naar je woning. » Quintus verlaat de vestingen en leidt de Franken door de straten... De huizen die niet door de brand werden vernield, worden door de Frankische krijgers bestormd... Voor de woning van Publius Claudius houden Germanen de wacht.

— We gaan binnen, zegt Atto koud.

30 UEEL de familie is verenigd rond de draagberrie van H. Publius Claudius, die zo juist werd binnengedragen. Een tiental Franken staan langs de muur. In het licht van de fakkels ziet men alleen hun ogen blinken. Atto's blik valt dadelijk op Marcus en hij vraagt :

— Is dat uw zoon, Quintus ?

Deze antwoordt met een kort knikje.

— Hij gelijkt op mijn zoon, murmelt de Germaanse hoofdman. Dan geeft hij een kort bevel aan twee van zijn begeleiders, die Marcus oppakken en hem voor de voeten van Atto neerwerpen. Fabia huilt, de moeder van Marcus meent en Publius Claudius vraagt zich af wat er voor onschuldigen...

Een geheimzinnige glimlach speelt om Atto's lippen...

(Wordt vervolgd)

CHLOROPHYL tegen de zwarte ratten

Torpedo duikvlucht het brandend « Groene Gordijn » en wordt door de koning van de zwarte ratten neergeknuppeld....

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

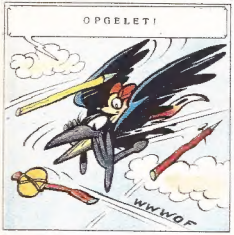

(Wordt voortgezet.)

HET FANTASTISCH AVONTUUR VAN

DR VEXELL

GEILLUSTREERD DOOR JAN GRATON

DE SOMBERE VESTING SCOLBOROV

Op het ogenblik dat hij een grensrivier wil overzwemmen, wordt Dr Vexell gevangen genomen. Daar hij niet wil zeggen waar hij z'n kostbare documenten heeft verborgen, wordt hij opgesloten...

MET zijn dikke muren ingevreten door het water, zijn grijs dak en zijn omtrekken als het ware opgezogen door de mist, was Scolborov een indrukwekkende massa waarop een doodse, angstwekkende stilte woog. Op het ogenblik dat er een nieuw konvooi gevangenen aankwam, huilde de sirene op de top van de hoogste toren drie maal. Enkele ogenblikken later hield een officier op het binnenplein het appel.

Ze waren met z'n twaalven. Twaalf ongelukkigen, volledig uitgeput. Ze hadden nauwelijks de kracht te antwoorden...

— Vexell !

De vreemde naam, die na acht anderen werd afgeroepen, klonk in de morgenlucht als een geweerschot.

— Ja, antwoordde de doctor met zwakke stem.

De officier hief de kop en bekeek zijn gevangene aandachtig. Men had moeilijk kunnen uitmaken of het glimlachje dat om zijn lippen speelde ironisch of welwillend was. Hij naderde enkele stappen en sprak nu op zachtere, bijna vertrouwelijke toon :

— Dr Vexell, ik kreeg de opdracht de voorstellen, die je reeds gedaan werden door een officier van een grenspost, te herhalen. Binnen de week kunnen we u in al uw functies herstellen en kan u opnieuw van de voordelen genieten die eens de uwe waren. We stellen slechts twee eisen : uw plannen uitleveren en niet meer te knechten het land te verlaten. U hebt dertig seconden tijd om te antwoorden.

De dertig seconden verliepen. Vexell bleef stom.

— Goed, zei de officier op een toon waarin teleurstelling en bewondering lag. In dit geval hebt u de behandeling die u zal ten deel vallen slechts aan uzelf te danken.

Hij keerde zich om naar een soldaat die de wacht hield en beval :

— Breng deze gevangene naar cel 4 in de onderaardse afdeling

★

DE onderaardse gangen van Scolborov waren als lange zwarte tunnels. De muren waren met mos en schimmel bedekt, het nat dreef van de zoldering en op de grond stonden hier en daar grote plassen water. De verlichting — zo schaars, dat men haast niet zag waar men liep. Zwijgend volgde Dr Vexell de schildwacht tot voor de celdeur, heel dik ondanks het feit dat ze fel aangevreten was door het water. Dikke ijzeren staven liepen er dwars over. De soldaat stak een grote sleutel in het slot en duwde de deur open. Ze knarste akelig en een afschuwelijke lucht sloeg hen in het gezicht... In de cel zag men een kleine, venstertje in de muren. Het was er koud en vochtig en Vexell voelde een lange rilling langs de rug lopen, toen hij ze binnenstapte.

Enkele ogenblikken bleef hij staan daar hij geen hand voor de ogen zien kon en de koude hem door merg en been drong. Hij hoorde de sleutel een tweede keer in het slot draaien en stappen die zich verwijderden...

Het kostte Vexell moeite er zichzelf van te overtuigen dat hij alleen was, hopeloos alleen en dat men hem levend begraven had...

DE uren verliepen en tastend, en zoekend liep Vexell langs de muren om zijn omgeving te verkennen. Cel 4 was vierkant, zo groot, dat men er in open meer gaan of rondtrasen kon en de zoldering te hoog om er met de hand aan te kunnen.

Vexell zat reeds een poos in een hoek van de cel te beven van koude en met groot open ogen in de duisternis te staren, toen hij stappen hoorde in de gang. Niet lang nadien schoof men een platte schaal onder de deur. Uitgehongerd stortte hij zich op het eten. Het was slecht maar het schonk hem toch enige kracht. Toen hij gegeten had, schoof Vexell de schotel onder de deur en een wachter kwam ze halen. Dan werd alles opnieuw stil, doodstil...

De nacht was vreselijk. Door, ik weet niet welk fenomeen, drong het water van een nabije stroom door de dikke muren van de gevangenis en vormde, in het midden van de cel, een bijkerige poel. Blindelings zocht Vexell naar een schuilplaats en vond eindelijk, op een meter boven de grond, een kleine nis in de muur. Daar hokte hij vele uren angstig luisterend naar het water dat nog steeds binnenstroomde en hoger en hoger steeg. Tegen de morgen trok het water weg. Hij kon naar beneden komen en trachten een beetje te slapen. Nauwelijks echter had hij de ogen gesloten of er klonken vlugge stappen in de gang, de sleutel draaide in het slot en een barse stem snauwde hem toe :

— Keer je om ! Met het gezicht tegen de muur en handen omhoog !

Als een slaapwandelaar gehoorzaamde Vexell aan dit bevel. Iemand naderde en Vexell hoorde de ironische stem van de officier, welke de dag te voren de naamafroeping gedaan had, in de rug :

— Wel, Doctor Vexell, hoe vindt u de cel ?

Geen antwoord.

— Bent u nog niet besloten onze eisen te aanvaarden ?

Vexell haalde enkele malen de schouders op.

— Goed, zei de officier op effen toon, we moeten dus aannemen dat dit regime je bevalt, vermits het je niet van mening kan doen veranderen ! We gunnen je dat plezier ! Het ga je goed !

De zware deur viel met een hevige slag dicht. Zó hevig was de slag, dat een van de ijzeren staven in de cel op de grond viel zonder dat de bezoekers er iets van gehoord of gezien hadden. Toen ieder geluid uitgestorven was, tastte Vexell met de handen over de grond en vond de staaf... Het was de Voorzienigheid die ze hem in handen gaf! Met deze staaf zou hij een opening kunnen boren in de muren die, alhoewel dik, toch sterk aangevreten waren door het water. Hij zou kunnen ontvluchten ! Dit idee schonk hem zoveel kracht en moed dat hij wel had kunnen zingen. Hij nam de staaf, drukte ze tegen de muur en draaide ze rond. Na enkele minuten gaf hij er zich rekenschap van, dat het ijzer door de poreuze stenen boorde maar dat de muren nog veel dikker waren dan hij gedacht had... Het zou heel lang duren vooraleer hij er door was. Maar hij had immers tijd genoeg... En achter die muur, lag de stroom, het licht en de grote, schone hoop op de vrijheid !

VOLGENDE WEEK: EEN SCHOT IN DE NACHT

HET is niet bij toeval dat deze wagen rood werd gekleurd want alle Italiaanse renwagens zijn rood, de Franse blauw, de Engelse groen en de Duitse wit!

DE Maserati ligt zeer laag op brede wielen en is het wagentype dat in vakland met Formule II aangeduid wordt. Onder Formule II verstaat men de wagens met een cylinderinhoud van minder dan 2.000 cm3 zonder compressor. Onder Formule I worden de renwagens van 1.500 cm3 met compressor tot van 4.500 cm3 zonder compressor gerangschikt.

De Maserati werd onlangs verbeterd en neemt nu een plaats in tussen de grote tenoren zoals : Ferrari, Jaguar, Gordini, Mercedes en Cunningham.

Zoals bij de meeste renwagens staat ook bij de Maserati de motor niet in het midden doch rechts of links, zodat de piloot meer plaats krijgt. Al de details van deze renwagen zie je op bijgaande tekening. Verder zijn er in deze wagen, drie pedalen, zoals in ieder ander gewone auto. De brandstof van een renwagen spuurt een zeer grote rol en op dit punt zijn de piloten nog veeleisender dan hun wagens. Iedere keer er moet getankt worden, wordt de benzine drie of vier maal door zeemvellen gefilterd. De piloten snuiven de benzine op en aanzeien niet te proeven... Naar het schijnt, vertelt de renk en de smaak van de benzine hen, of ze wel de nodige kwaliteiten heeft om hun koerspaardje te voeden en zo mogelijk de eerste plaats te bezorgen.

Maserati werkt voor het ogenblik aan n wagen « Grand Prix » van 2.500 cm3 met platte motor, voorzien van een speciaal injectiesysteem dat het rendement verhoogt.

De carrosserie is zo laag bij de grond gebouwd dat men zich afvraagt « hoe » de piloot er in plaats nemen zal ?

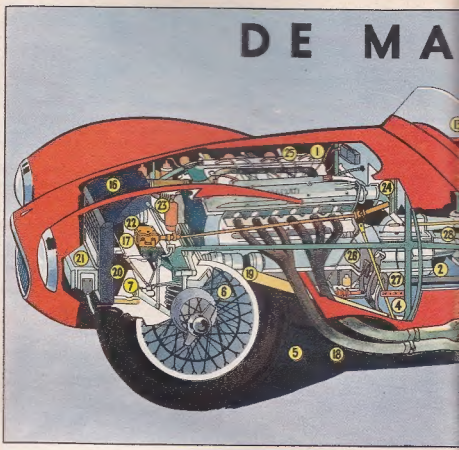

DE AVONTUREN VAN JO, JETJE EN JOKKO DOOR HERGE

SERATI

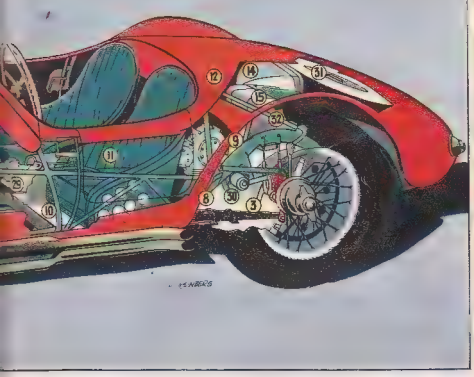

VERKLARINGEN

1. Motor met 6 cylinders op een lijn met een inhoud van 1.988 cm3. Boring : 78,5 x 72. De motor is uitgerust met drie dubbele carburators Weber en ontwikkelt 175 PK. met een maximum per minuut en een snelheid van 230 km. per uur.
2. Versnellingsdoos. 4 versnellingen achterwaartse.
3. Hydraulische remmen
4. Handrem die werkt op het achterste wiel.
5. Band
6. Wielen met stalen spaken.
7. Suspensies voorzaan door onafhankelijke wielen, schokbrekers en schroefvormige veren.
8. Suspensie achterzaan : plaatveering
9. Achterbrug.
10. Chassis met buizen versterkt.
11. Dubbele zetel.
12. Carrosserie (rood geschilderd)
13. Windscherm in plexiglas
14. Brandstofreservoir.
15. Olieresservoir.
16. Waterreservoir
17. Stuurinrichting.
18. Uitlaatbuis.
19. Dynamo met waterpomp achteraan.
20. Koeler.
21. Oliekoeler
22. Carter
23. Oliefilter.
24. Verdeler Marelli.
25. Driedubbele carburators Weber
26. Gaspedaal.
27. Pedalen van [illegible] en koppeling
28. Carter
29. Achterbrug en [illegible]
30. Hydraulische schokbrekers
31. Bestuurwiel
32. Stabilisator.

AVALLEI

Jokko heeft een broerije dood aan de stoute tikkie en timmert hem lustig op het hoofd

KLEIN FOTOGRAFISCH WOORDENBOEK

DE Zomer en de vacantie, dat zijn hoogfeesten voor alle liefhebbers-fotografen. De camera's worden weer bovenshands geladen. En dan op snapshotjacht voor een liefhebber stelen zich veel gelukkigen. Om het even of

bij reeds over een goed toestel beschikt, of zijn eerste of een beter kopen wil. Al wie door de virtus fotograficus aangeraakt is zal op deze bladzijden enkele nuttige gegevens vinden.

CAMERA

Er bestaat een zeer grote reeks camera's van de eenvoudigste fototoestellen, in staat om gaande van 100 tot 5000 frank. Al deze toestellen kan men indelen in vijf grote groepen: de box, de kiekcamera's (accordeon), de reflexcamera's en de kleinbeeldtoestellen en de studiespecimens (deze laatsten worden door vakfotografen gebruikt). Wie zijn gaan fotograferen, moet beginnen met het eigenen zich een box aan te schaffen. Er zijn er in twee formaten: 6x6 en 6x9. Beiden zijn interessant, omdat je de eerstgenoemde kiekjes dan zonder meer in je album kunt plakken, iets wat niet het geval is met kleinbeeldopnamen. Klapcamera's treft men aan in drie verschillende formaten: 4,5 x 6, 6 x 6 en 6 x 9.

De eersten geven zestien (tamelijk kleine foto's op een 6 x 9 rolfilm, de tweeden twaalf foto's en de derden acht.

De ideale camera voor de amateur met geld en ervaring is een 6 x 6 reflexcamera, waarmee men steeds zijn beeld in fotogrootte op een matglas kan observeren. De gepassioneerde liefhebbers zweren bij kleinbeeldtypes die ongebreideide mogelijkheden bieden maar meestal zeer duur z.jn

trische belichtingsmeter aan, die steeds automatisch voor iedere weerstandsgeschiedheid het juiste diafragma en de goede belichtingstijd aanwijst

DIAFRAGMA

HIERONDER verstaat men de lensopening. De verschillende lensopeningen worden uitgedrukt in volgende standaardcijfers: 1,5, 2; 2,8, 3,5, 4, 5,6; 8, 11, 16; 22; 32 Omtrent goed het volgende hoe kleiner getal, des te groter lensopening, en des te minder scherptediepte. Wanneer men van 1.5 naar 2 van 2

naar 2,8, enz., springt, verdubbelt men telkens de belichting

BELICHTING

WIE over een goede camera beschikt en geen over- of onderbelichte foto's wil maken, schaffe zich een elec-

FILM

DE twee voornaamste filmformaten zijn, de kleinbeeldfilmen 24 x 36 en de rolfilmen voor het 4,5 x 6, het 6 x 6 en het 6 x 9 formaat. Vergeet nooit duidelijk bij de aankoop te vermelden of je een houten of ijzeren boijntje nodig hebt. Er zijn verschillende lichtgevoeligheden 'n Zomers fotografeert men meestal met «trage» films en 'n winters met «vlugge». Trage films eisen langere belichting dang snelle 's Zomers is dat geen bezwaar, maar 's winters wel Er bestaan verschillende geo eeligheidsmaten. De Duitse filmmerken vermelden die steeds in DIN (16, 17, 18, 21, 23 DIN . Andere Europese merken «waaronder Gevaert», geven hun filmgevoeligheid aan in Scheiners. Er bestaat geen groot verschil tussen de DIN en Scheinermaten. Wanneer men bij een DIN-cijfer 10 bijtelt, heeft men steeds de waarde in Scheiner Zo is 21 DIN gelijk aan 31 Scheiner. Dat moet je weten voor het instellen van je belichtingsmeter

FILTER

BIJ doorsneefilmbeelders is de hemel van een landschap gewoonlijk een witte vlek Om de wolken mooi te fotograferen gebruikt men geelfilters die op het objectief gemonteerd worden Wanneer men een geelfilter gebruikt, moet men steeds tweemaal meer belichten dan men zonder zo 'n filter zou gedaan hebben. Er zijn nog allerlei andere filters (groen, rood, oranje, ultraviolet enz.) die door meer gevorderde liefhebbers in speciale gevallen gebruikt worden. Een goede geelfilter volstaat voor een beginneling

SCHERPTEDIEPTE

WANNEER men al de details van een landschap wil bekomen, moet men een zo klein mogelijk diafragma gebruiken d.w.z. een zo klein mogelijk cijfer: 16, 22 of 32). Het gebruik van een statief driepikkel is in dergelijke gevallen nuttig

SLUITER

Wanneer je een goede camera hebt (of kopen wilt) zul je op de ring rond het objectief meestal een van de volgende woorden vinden. **Vario, Pronto Compur** en **Synchro Compur.** Dit zijn de namen van de voornaamste sluitermodellen De Vario gaat tot een snelheid van 200ste sec., de Pronto tot een 250ste en de Compur en Synchro Compur tot een 300ste. Al deze modellen hebben irisluiters d.w.z verschillende fijne metalen lamellen die naar het centrum toespringen bij het afdruk ken De kleinbeeldcamera's hebben nog snellere sluiters (in gummi of metaal) die tot een 1250 sec. gaan' vergeet nooit de aangepaste snelheid in te stellen, want anders krijg je veela, foto's waarvan het onderwerp niet scherp is.

ZONNESCHERM

WIL je geen vlekken in je beelden door lichtweerkaatsing in je lens, fotografeer dan steeds met een zonnekap. Zo 'n dingetje kost niet veel en is op iedere lens te monteren Het bezorgt je een groter zekerheid goede opnamen te maken

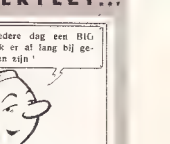

GOUD VOOR ROME

Suske en Wiske waren er mee belast de plannen van de keizer te dwarsbomen. Ze mislukken in hun opdr.

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

(Wordt voortgezet.)

DE BARBIER van VILLA

VERHAAL DOOR FR. D'ORGEVAL — GEILLUSTREERD DOOR ALBERT WEINBERG

MEN kon het Robert Morand niet kwalijk nemen dat hij die dag erg spraakzaam was. De jonge man had achttien maanden in de groene hel van het Braziliaans oerwoud doorgebracht. Hij had er slechts bananen, maniokwortels, schildpadeieren te eten gekregen. En nu had Morand in het klein stadje Villa Serva de beschaving teruggevonden. Toen de jonge Fransman op de koop toe ontdekte dat senor Michel, de kruidenier-haarkapper van het stadje ook een Fransman was, met wie hij zich in zijn moedertaal kon onderhouden, kende zijn woordenvloed geen grenzen meer.

Robert zat voor het ogenblik in de enige zetel van het kappersalon van senor Michel.

MAAR vertel eens, hoe ben jij hier geraakt, vroeg Robert aan Miche'

— Ik meld ook van reizen, antwoordde de kruidenier-haarkapper en bleef daarna een wijle dromerig staren, terwijl hij met zijn schaar in het ijle kruipte. Daarna werkte hij weer verder, zonder veel te zeggen, iets wat bij een haarkapper- kruidenier eerder zelden voorkomt.

Robert Morand sprak voor twee. Hij vertelde hoe hij in Zuid Amerika aangeland was, over zijn eerste tochten doorheen Bolivië zijn ontdekkingsreizen naar de bronnen van de Amazonestroom. . En uit verhaalde natuurlijk ook het vreemd avontuur, dat hem enkele jaren te voren overkomen was in een vuil hotelletje in een van de voorsteden van Ba ..

- Ik stond er op dat ogenblik goed voor en ik had me gerust een beter pension dan dat van madame Lorenza kunnen permitteren Maar de stemming was er pittoresk en spuls alles aangenaam En ik moest er toch maar drie dagen blijven Je kent Baha zeker '

— Ik ben er vroeger even geweest zei senor Michel terwijl hij zorgvuldig zijn tondeuse reinigde

— Ik stelde het goed in mijn kamertje, zo ging de reiziger verder. Het was tamelijk net en had een uitzicht op het binnenkoertje van het hotel. Weldra moest ik de onaangename vaststelling doen dat iemand in mijn kamer gedrongen was terwijl ik in de stad vertoefde

— Ja, in die kleine nerbergen.

— Ik was eigenlijk niet heelmaal zeker van mijn zaak — een minste nog met op dat ogenblik — en madame Lorenza, die ik er over sprak, verzekerde me dat ik me vergiste

s Anderendaags 's avonds won ik bij het pokerspel een aanzienlijk sommetje

— Hou je van het spel, mijnheer ?

— Eigenlijk niet Maar ik had me laten meesleepen En ik had zóveel geluk, dat een goede kerel die daar op ons spel zat te kijken, me de raad gaf voorzichtig te zijn want er waren hier al vreemde dingen gebeurd zo verzekerde hij

Een maand tevoren had men een Engelsman die in de kamer naast de mijne gelogeerd was, in zijn bed vermoord

— Men vertelt zoveel . opperde de barbier

— Dat dacht ik ook, op dat ogenblik. Toen ik weer op mijn kamer kwam, moest ik toch weer aan die geschiedenis van de vermoorde Engelsman denken Alvorens me te slapen te leggen heb ik alle grendels nog eens goed nagekeken

Ik woonde op de eerste verdieping. Mijn kamer had een klein balkon dat men noch langs goot, noch langs boom kon bereiken De kamerdeur was van een slot en een grendel voorzien. Maar het zag er allemaal tamelijk vervallen uit. Voor alle zekerheid schoof ik de zware tafel voor de deur

Ik bezocht 's anderendaags van hotel te veranderen, of ten minste mijn geld in een bank te deponeren

— Zieze. Uw haar is weer eens goed gekamt, zei senor Michel, die zijn werk met voldoening bekeek Behoud u uw baard en snor Mijnheer '

— Neen. Knip al dat haar maar zo goed mogelijk weg. Ik heb er genoeg van. Ik zit hier toch niet meer in de brousse

— Goed, dan neem ik mijn gerief Ver ontschuldig me uw verhaal onderbroken te hebben zei senor Miche

Hij schudde het doek die vol haartjes hing uit, en negon zijn scheermessen te slijpen. terwijl Robert zijn spieren rekte

— U was dus gelogeerd in een klein hotel te Ba..

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

BON OM GRATIS
EEN KUIFJESHOED
te ontvangen

SERVA

— Ik sliep eigenlijk zoals de muizen in het meel. Het was een schrikkelijk hete nacht. Ik was nog altijd opgewonden door het spel, en ook wel wat door de schrik dat men me spuits alles ingeboezemd had.

Na zo een tijdje geslumerd te hebben opende ik plots de ogen ...alhoewel ik niet mag zeggen dat ik enig gerucht had gehoord. Neen het was iets anders, een soort voorgevoel. Ik stak geen licht aan. De maan scheen helder en verlichtte alle voorwerpen in de kamer. De tafel stond nog steeds voor de deur. In de gang was er niet het minste gerucht te horen. Ik draaide me naar het venster. Toen hoorde ik een zacht wrijven aan de gevel. Vanneer ik de leuning van het balkon een ogenblik later aanraakte, voelde ik de trillen.'

Daar onderbrak Robert even zijn verhaal. Het was niet de eerste maal dat hij het vertelde, en hij wist er de spanning goed in te leggen. Hij was zeer verwonderd te zien dat Michel niet erg onder de indruk van zijn verhaal was geraakt en nuchter vroeg

— Mag ik verder doen

En de haarkapper deed zijn scheerzeep schuimen, en verstrooid vroeg hij aan zijn klient

— U permitteert dat ik u inzeep? Draan eventjes het hoofd. Dank u. U was dus naar het balkon van uw hoteikamer gegaan en u voelde de leuning trillen.

— Er was iemand, zei Morand droogweg. Ik zag eerst slechts een hand die zich vast klampte aan een houten balk van de gevel. Ik mocht niet langer dralen, indien ik de kans wou gebruiken die ik had om de man onschadelijk te maken. Mijn revolver had ik s namiddags bij de wapenmaker gelaten voor een kleine reparatie. Maar ik had een lang Peruviaans mes in de hand. Plots sprong ik uit de duisternis te voorschijn, op die arm toe en stak zonder genade.

— Ha! Ha, zei senor Michel die met een elegant gebaar zijn scheermes naar het hoofd van zijn klient hief.

Daarna begon hij, met kleine precieze gebaren, de wangen de snor en de kin van Robert Morand te scheren die nu niets anders

(Vervolg blz. 18.)

BEZIT JE REEDS DE VIERDE REEKS AUTOMOBIELCHROMO'S ?

NEEN? WEL, ZEND DAN 100 PUNTEN

naar KUIFJE — dienst 7
en je krijgt dadelijk de zes prachtige kleurreproducties (formaat 14 cm. op 20 cm.) Je weet toch dat er een enig mooi album bestaat, waarin je deze prachtige reproducties kunt bewaren en verzamelen. Naast elke chromo bevindt zich een verklarende tekst die je heel de geschiedenis van de automobiel, van de oorsprong af, vertelt. Je kunt u dat prachtig album dan schaffen in de KUIFJE's winkel, Lombardstraat, 24, Brussel, tegen de prijs van 50 F. (gecartonneerde uitgave) of 80 F. (luxe uitgave in vollinnen band); al over de post, door storting van de prijs van het gewenste album plus 5 F. verzendingskosten op P.C.R. Nr 1909.16 van KUIFJE-BRUSSEL

KUIFJE's BONS VIND JE OP VOLGENDE PRODUKTEN :

VICTORIA	Biscuits, Chocolade en Toffees
SKI & FRANCO-SUISSE	Bleuette, Gouda en Crème de Gruyere.
PILSBERG	Tafelbier
TOSELLI	Deegwaren
PALMAFINA	Pransor, Ina, Chocosweet, Palmex en Kuifje's zeep
MATERNE	Confituur en diepgekoelde groenten Prima
KOLYNOS	Tandpasta
HEUDEBERT	Beschuit in pakjes Heufna en Heudebert.
PROSMANS	Siroop Prince de Liège en Prosmans.
PANA	Maisbloem, Pudding, Baking Powder en gevanilleerde suiker
HORTON	Sausen, Arijn, Fruitsiroop

DOOR WILLY VANDERSTEEN

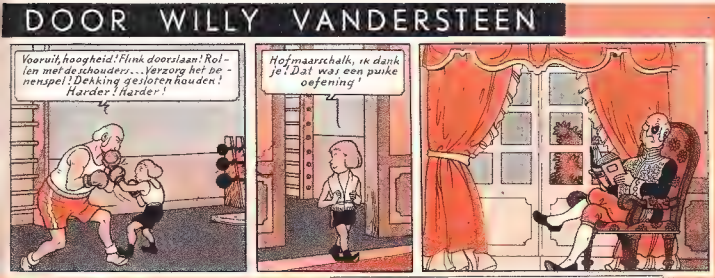

REDUCTIEBON (75 F. in plaats van 200 F.) voor
DE LUCHTDOOP
op het vliegveld van OOSTENDE (Ravensijde) Telefoon: 205.66.

DE NIEUWE AVONTUREN VAN POM EN TEDDY

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRANS CRAENHALS

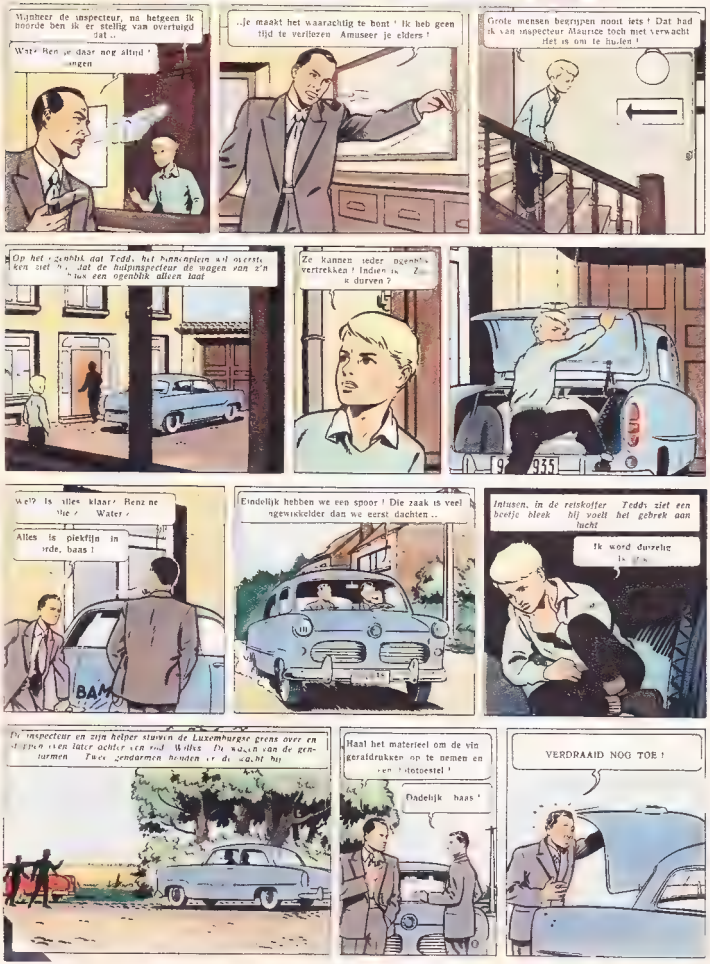

(Wordt voortgezet.)

DE WITTE RUITER

TWEEDE DEEL

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

Van de grijsaard verneemt Johan dat eremijt Ambrosius de kruiden heeft om de hertogin te genezen. Johan wenst voor Koenraad bij de kluizenaar te komen...

(Wordt voortgezet.)

DE BARBIER VAN VILLA-SERVA

(VERVOLG VAN BLZ. 14 EN 15)

meer te doen had dan de gebaren van de kapper in de spiegel te volgen. Om zijn werk wat vlotter te kunnen verrichten, had de barbier van Villa Serva zijn mouwen opgestroopt. En zo bemerkte Robert Morand een lang afschuwelijk litteken op de linkervoorarm...

*

Het was die morgen in het kappersalon wel zo heet als die nacht in Bahia. En toch was het de hitte niet die plets dikke zweetdruppels op het gelaat van Morand deed pareien. Zijn aangezicht was niet rood, maar lijkwit.

Het mes van de kapper kwam en ging, volgde zachtjes al de plooien van het gelaat, ging rond de oren, schoof naar de bals...

— U beweegt, mijnheer. Een verkeerde beweging... Ach ja, de moerraskoorts heeft u waarschijnlijk weer te pakken.

— Ja, en ook de vermoeidheid na al de avonturen die ik doorgemaakt heb, en die me bijna mijn huid hebben gekost...

Terwijl hij dat zei, draaide Robert Morand zich naar de kapper en keek hem recht in de ogen.

— Iedereen heeft hier reeds allerlei vreemde avonturen beleefd, antwoorde de barbier van Villa Serva met een eigenaardige stem. En hoe is uw avontuur van Bahia afgelopen ? vroeg hij onmiddellijk daarop.

— Tamelijk goed voor mij. Ten minste tijdens die nacht. Tamelijk slecht voor mijn aanvaller, die zich zonder zijn buitengewone energie zeker de nek zou gebroken hebben.

— Liet hij het baikon los ?

— Ja, hij liet de staaf los waarsaan hij zich had vastgeklampt, maar met zijn andere hand kon hij de koord grijpen die hij rond een uitstekende balk van de gevel had geworpen, en langs die koord liet hij zich naar beneden glijden. Dank zij de duisternis kon hij ontsnappen.

— En heeft U verder niets meer van hem gehoord ?

— Neen.

— Misschien ontmoet ik hem wel eens toevallig. Maar ik zou hem niet eens kunnen herkennen, want ik heb zijn gelaat niet gezien. Ik zag slechts zijn hand en zijn arm. Het is nu weer reeds zolang geleden...

— Jeugdavonturen, waarvan de herinnering in onze huid blijft steken zoals een oud litteken, antwoordde de barbier van Villa Serva met een vreemde glimlach.

Hij droogde zijn scheermes zorgvuldig af, en zei dan zeer hartelijk :

— Ziezo, nu is u weer fris en uitgerust, mijnheer ! Indien u er aan houdt, kunnen we samen nog een glas drinken wanneer u helemaal klaar is. Men heeft hier niet alle dagen de gelegenheid met een landgenoot aan tafel te zitten.

DE POST

HET PRINSENHOF VAN DELFT

FRANK COMHAIRE (14 jaar) van Sint Martens Latem was verheugd toen hij in « Kuifje » een reportage vond over Delft, want hij had pas ook die stad bezocht en er enkele opnamen gemaakt met zijn Agfa Karat. Bij de kiekje genomen bij de ingang van ook het Prinsenhof niet mocht vergeten te bezoeken. Frank heeft het niet vergeten, en stuurt zelfs een kiekje genomen bij de ingang van het Hof. Frank voegt er aan toe, dat hij zelf zijn foto heeft ontwikkeld en vergroot ! Dat is fijn. Wanneer zend je ons nog enkele staaltjes van je kunnen, Frank ?

EEN GOED GEHEUGEN

RECHTER : Dat is de vijfde persoon die u dit jaar omver rijdt. U bent een gevaarlijk chauffeur en...

Dame : Pardon, mijnheer de President, het is slechts de vierde. Een man heb ik twee keer omver gereden !

GRAMOFOONPLATEN VOOR DE SCHOOL

IN het Museum voor Onderwijs, te Parijs wordt tot 30 September een tentoonstelling gehouden, over het onderwijs per gramofoonplaat.

In vitrines kan men de verbazingwekkende mogelijkheden zien die 5.000 gramofoonplaten, uitgekozen door de officiële commissie, bieden om de meest uiteenlopende vormen van onderwijs te illustreren en te verlevendigen : muziek, levende talen, letterkunde, geschiedenis voor het middelbaar onderwijs.

Voor het lager onderwijs zijn er platen die verhalen geven betgeen nuttig is voor stijloefeningen.

Aardig is het om even aan te stippen dat Frankrijk het eerste land is dat de gesprekken laat voor onderwijs-doeleinden gebruikt.

Een buitengewoon merkwaardig experiment werd onlangs op de kleuterscholen gedaan. Dit bestond daarin dat aan de kinderen gramofoonplaten ten gehore werden gegeven, zonder dat zij auteur of titel kenden en gevraagd werd de muziek die zij hoorden met een tekening te illustreren en er zelf een onderwerp voor te vinden.

Zo hebben kleuters van 6 jaar aan een « Concerto » van Bela Bartók door golvende lijnen het voorgaan van het thema weergegeven en door stippellijnen de slaginstrumenten. Een kleuter van 5 jaar en 5 maanden legt op de volgende wijze de ouvertures «Coriolanus» van Beethoven uit : « Het is de zonnestorm. Een ridder stijgt van zijn paard en danst met een dame in het licht ».

WINNAARS VAN ONZE GROTE PRIJSVRAAG 1954

Winnen een album « Sprookjes van Perrault ». — Louise OBLIN, Waver. — Joris LE-JEUNE, Molenbeek. — Daniel LABIAU, Schaarbeek. — René FRENSEN, Limal. — André DEROUX, Havré. — Pieter UYTTERELST, Sint-Pieters-Woluwe. — Joris DE SUTTER. Haren. — Christian HERVE, Luik.

1.000 GEHEIMSCHRIFTEN

De 1.000 deelnemers die een geheimschrift gewonnen hebben zullen persoonlijk verwittigd worden.

Aan alle winnaars van onze grote Prijskamp, onze hartelijkste gelukwensen !

De bandieten van El Mocco schudden al de reizigers uit. Pat Rick moet zijn ring, zijn enig bezit, afgeven...

PAT RICK EN MASS TICK *in*

Tijon

Een tochtje door de Antwerpse Zoo loont steeds de moeite, want men ontdekt er altijd iets dat men de vorige keer niet gezien heeft. Vergeet nooit je fototoestel mee te nemen !

DE SNELHEID VERWARMT

EEN vliegtuig dat over de Noordpool vliegt met de snelheid van het geluid is omgeven door een atmosfeer zo heet als in het putje van de Sahara. Waarom ? De wrijving van de lucht tegen het vliegtuig is zo groot dat ze een temperatuur van min achtien in plus zeven en twintig verandert.

NEDERLAND VIERDE LUCHTVARENDE NATIE

OP basis van de tonkilometerverkoop in 1953 neemt de K.L.M. 's werelds oudste luchtvaartmaatschappij, onder de internationale luchtvaartmaatschappijen thans de achtste plaats in. De eerste vijf luchtvaartmaatschappijen vliegen alle onder de Amerikaanse vlag. De Air France bezet de zesde en de Boac de zevende plaats. In de rangorde van de luchtvarende naties staat Nederland derhalve op de vierde plaats na de Verenigde Staten, Engeland en Frankrijk.

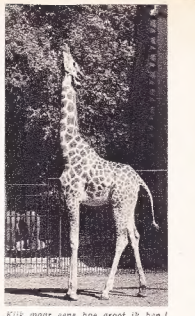

Kijk maar eens hoe groot ik ben ! Ik vind deze giraffe te zeggen, terwijl ze haar enorme hals de lucht in steekt.

DE KEIZER KON NIET ZONDER FOUTEN SCHRIJVEN

OP een avond, toen men zich verveelde in de salons van keizer Napoleon III te Parijs, kwam de Franse schrijver Prosper Mérimée, de auteur van « Carmen », op het idee het gezelschap een dictee voor te stellen. Men vond dat een originee! idee, en iedereen stemde er mee in, want iedereen voelde zich knap genoeg om zo 'n proef schitterend te doorstaan. Ja maar, bij de verbetering van de dictees bleek dat de keizer in persoon niet minder dan zestig fouten had gemaakt en de keizerin negentig ! Bij alle andere leden van het gezelschap telde men de fouten eveneens met tientallen !

WELK DIER HEEFT DE LANGSTE INGEWANDEN?

DE ingewanden van een mens zijn ongeveer elf meter lang. Dat is dus ongeveer zes maal zijn normale grootte. De ingewanden van een arend zijn, naar het schijnt, zo lang als hijzelf. Die van de karper zijn twee maal zo lang als zijn lijf, die van de hen drie maal, bij het paard vijf maal, en bij een geit achttien maal. Het schaap heeft echter de langste ingewanden want die zijn zo maar eventjes achtenzwintig maal zo lang als z'n lijf.

Kijk naar deze kraanwagen !

Met een mooi model van verkeersauto's en verkeersmiddelen, zoals deze kraanwagen van de DINKY TOYS. Vraag maar de echte Dinky Toys en let op het merk dat op de bodem van de modellen gestempeld is.

Uitgezocht door P. FRÉHEUR Bogaardenstraat 1 Brussel

Vervaardigd in Engeland door Meccano Ltd.

DINKY TOYS

HOE OUD ZIJN ONZE SPROOKJES ?

ONZE sprookjes zijn oeroud. De meesten heeft men kunnen nasporen tot 5.000 jaar voor Christus en toen begonnen ze reeds met de woorden : « Heel, heel lang geleden... ». Het oudste sprookje ter wereld is dit van de menseneter, die thuiskomt en roept : « Ik ruik mensenvlees ! » Bij de negers van Afrika woont deze menseneter in de djungel, bij de Chinezen en Japanners in een huis met een dak uit gras, en bij de Eskimo's in een huisje van sneeuw. Het sprookje van de « Prinses op de erwt » is ten minste 5.000 jaar oud en komt uit Indië, dat van het luilekkerland met het gekende « tafeltje dek je » stamt uit Griekenland net als « Sneeuwwitje ».

Deze opname werd gemaakt op de koer van een van de mooiste Loirekastelen, namelijk dat van Blois, dat door Lodewijk XII en Frans I werd herbouwd. Een bezoek aan de Loirekastelen loont de moeite van die lange reis.

EL MOCCO DE WREDE

TERST EN TEKENINGEN VAN TIBET

Een ogenblik later vertrekt El Mocco aan het hoofd van zijn bandieten...

Meli
REDUCTIEBON (3 F. in plaats van 8 F.)
Adinkerke (De Panne) of Meisse (Brussel).
Dierentuin, Sprookjesland.

HET GELE TEKEN

Mortimer, die het Gele Teken nazette, werd door Septimus gevangen genomen en op de hoogte gebracht van diens duivelse plannen. Intussen zenden radio en televisie een bericht uit om Mortimer terug te vinden...

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

In een pub(1) zien de verbruikers plots het televisieprogramma dat ze volgden onderbroken voor een mededeling van Scotland Yard. Onder de gasten bevindt zich een Amerikaan: fourtel said wat he dinge in het ylas heeft gekeken...

...bovendien zal een som van 500 pond betaald worden aan hem, die aan de politie een exemplaar van het boek THE MEGA WAVE van Dr. WADE, Ziehier de beschrijving...

500 pond voor een boek? Wats appreciert ... hik ... de schone letteren in dit land ... Hik ...

Maar aan deze en zich plots een geheimzinnig verschijnsel voor: het beeld wordt plots vervormd ...

... gewoon formaat ... gele omlag ...

... en bijna terzelfder tijd wordt de stem vermoord en het beeldveld door bibberende lijnen verstoord ...

De prijs bedraagt ... gloep ... gloep ... waw ... Scotland Yard acht veel belang ... gloep ... gloep ... joep ... waw ... iedereen die ... waw ...

... en ... gloep ... gloep ... waw ...

Hik ... Ha, die Engelse televisie ... Hun technieters moeten stumdronken zijn ... Het is schandalig ... hik ...

Maar op dat ogenblik verschijnt op het TV-scherm met een verbluffend scherpte het imitator gele Teken, terwijl een deftige, sardonische stem weerklinkt ...

... Hier het Gele Teken!!! Londenaars! Ik gebruik de golflengte van de BBC enkel en alleen om u ter gelegenheid van Kerstmis miede te delen dat Professor Mortimer, die zich in mijn handen bevindt, door mij zal terechtgewezen worden voor iedereen door mij ter dood veroordeeld werd ...

De uitvoering van dit vonnis zal plaats grijpen voor een commissie, die zijn opdracht heeft een proces verbaal op te stellen van deze ceremonie ...

En de Amerikaan schrijdt met onzekere gang naar de taxichauffeur, die daar ook aan een telefoon zit. Het is de man die met Mortimer de laatste achtervolging aan het gele Teken heeft gedaan ...

Kom, auwe kerel! ... We zoeken een andere gelegenheid ...

...gloep ... gloep ... gloep ...

Nu al? Dat is jammer! Ik war die verflodekte onbetaalde reis bijna vergeten ...

Zoals men het zich wel kan voorstellen, wordt de Scotland Yard gealarmeerd zohaast men van de eerste vaststelling bekomen is ...

Vanzelfsprekend ...

... Ja, ja? Ik luister ... Gauw ...

En weldra delen de observatieposten, die overal in de stad opgesteld zijn, hun bevindingen mee aan de centrale dienst van Scotland Yard

... Begrepen ... hoofdinspecteur Kendall?

Hallo?"Kennington"?... Azimut 342°... Jein ontvangen, 180 M.V. ... All right!... Hallo! "Hoxton"?... Azimut 250°... Jein ontvangen, 180 M.V. ...

... Ik heb zinloos mijn plannen te dwarsbomen ... Heb je dat goed begrepen, kapitein Blake?

"Hier "Paddington"... Azimut 91°... Jein ontvangen, 160 M.V. out!

En op de plantafel, wijst de technieker de driehoek aan gevormd door drie regels ...

... het moet in deze sector zijn! ...

... Dat is al voor vandaag! ... Slaapwel! ...

Verduiveld ... Hij houdt er meer op ...

Niet nodig, ...Het zal zo ook wel gaan ...

(1) Café

(Wordt voortgezet.)